

ביום השישי זהו הקפה של ה"שמאלנים". אין הם יודעים שביום החמישי בערב זהו הקפה של בית"ר תל-אביב, מוקד הטוטו

סמוך, מראה בגאווה כי על טופסי הטוטו שלו הוא רשם את שמותיהם של מנחם בגין ואריק שרון. "הם המזל שלי", הוא מתגאה. בשולחן הסמוך מאזין בחור צעיר לשיחה. לפתע הוא מתפרץ ומכריז: "אני עזא אורפלי. אני מתעב את כסית, כי זה מקום של שמאלנים שונאי מדינת-ישראל. אני בית"רי ובה לכאן אך ורק כדי לשלוח את טופס הטוטו לרשמי עם חברי הבית"רים. לך לא הם, לא הייתי דורך במקום הזה".

אמנם אהד של בני-יהודה, אבל כל החברים שלי הם אהדי בית"ר ת"א. כסית לא אומר לנו כלום. אנחנו אהבים לדבר כאן על פור ליטיקה ועל ספורט. בעל תחנת הטוטו במקום עובד בבית ז'בר טינסקי, אנחנו חברים שלו, ולכן החלטנו לבוא דווקא לכאן. דויד רותם, היושב בשולחן ה-

גם בני הווג אלי ובת-שבע לוי באו הנה בגלל המיפגש החברתי. שניהם אהדי בית"ר ת"א. "אני יהלומן ומשקיע 2000 שקל כל שבוע במילוי הטופס. יחד עם אשתי אנחנו מתייעצים על כל קבוצה, אבל בעיקר אנחנו מבליים עם החברה שלנו מהליכוד".

"הכל בשביח גנבים!"

בשולחן פינתו, בתוך הר"עש וההמולה שמסביבו, יושבת חברת זקנים, מיושבת כסית הוותיקים. הם עדיין זוכרים את הפרלמנט של כסית, אינם מתעניינים בעצשה סביבם, ודווקא הם נראים אותו ערב ברקע כנסע זר.

"אני אגיד לך אם את דווקא רוצה לשמוע", אומר אחד הווק"גים. "הטוטו הזה הוא בשביל בני-ים, לא בשביל אנשים הגונים. את כל הכסף שלהם הם מוציאים על הטוטו, ואחרי-כך רצים לעזרה הסוציאלית. אנחנו באים לכסית כי ברזול

קריית לבואס של צעירים אלה בימי החמישי (חברתי של צעירי הליכוד). הבהמה לא קולות הבית"רים ממלאים את הרחוב.

מי מכיר הצעיר אורי ליפשיץ זוכה לחיבוק נלהב של חברו משה'לה איש כסית. ליפשיץ, תושב קבוע של בית-הקפה הנציח על שלמה. "האנשים האלה יהיו פעם אגדות", אמר משה'לה הקיר הגדול את יושבי כסית הבהמיים. את הצעיר ליפשיץ תמורת אוכל ומשקה חינם למשך שנה משוגע ב-17 אלף שקל. כל שבוע אני מוציא בין 50 ו-7000 שקל".

אחרים מעידים על עצמם כי הם משקיעים בטוטו סכומים הנשמעים כדמיוניים. כששואלים אותם (המשך בעמוד 59)

שמאל ויגין הבית"רים הממלאים טופסי טוטו מתגודדי ליד הקופה שליד הקיר המצוייר של אורי ליפשיץ. על קיר זה מונצחים איש השמאל יבי (למטה משמאל), הסופר איציק ב'נר (למטה משמאל), והצעיר משה ברנשטיין במרכז התמונה

יקר, וכאן עולה כוס תה רק 300 לירות. אנחנו רגילים לבוא הנה. אני באתי לפני 50 שנה לישראל כדי לבנות את המדינה ולאכול לחם בועית אפיים. כולם מחפשים היום להרוויח כסף קל. מאין לך קחים? גנבים. תיראי איהו ט"ו פוסים. שאלתי כאן אחד אם הוא מכיר את עשרת הדיברות, אז הוא ענה לי, את, הסרט הזה יעדר לא ראיתי".

יפת, טיפוס המסתובב בכסית מזה 20 שנה, ידוע במומחיותו לספרות, למיספרים ולכדורגל. ב"ערב כזה הוא שוהה כמו דג ב"מים, ומנדב עצות לכל המעוניין. בשולחן המרכזי עורכים התעוררות על תוצאות מיסחקי השבת. מספרים כאן כי בנוסף למילוי טופסי הטוטו, מתערבים כאן על סכומים של 1000 שקל בממוצע ומפקידים את הכסף אצל הים פלג, מנהל-התחנה. כאן חולמים ומגוימים, ואינך יודע אם להאמין להם או לא. כולם מספרים על זכיות ועל סכומי השקעה כאילו זה כל עולמם.

פינחס דהאן הוא אהד מכבי ת"א ומכריז: "לפני שנה ניחשתי 12 גיחשים נכונים וזכיתי ב-400 אלף לירות. ההימור מושך אותי."

יא את כל הטוטו העולם הזה.